

عنوان مقاله:

تحلیل سندی و متنی دو روایت «لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ» و «يَا دَهْرُ أَفْ لَكَ» و حل تعارض آن دو

محل انتشار:

مجله مطالعات فهم حدیث، دوره 5، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

زیب السادات حسینی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه مازندران

فاطمه قربانی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

روایت «لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ» که به طرق مختلف از پیامبر گرامی اسلام (ص) نقل شده، به صراحت مخاطبان را از سبّ روزگار برحذر داشته و روایت «يَا دَهْرُ أَفْ لَكَ مِنْ خَلِيلٍ» که به طرق مختلف از حضرت امام حسین (ع) نقل شده، دلالت دارد بر این مطلب که آن حضرت روزگار را افّ گفته است. در این که آیا واژه افّ از واژگان سبّ به شمار می آید یا خیر؟ اختلاف است، در صورتی که واژه مذکور از واژگان سبّ به شمار آید، میان دو روایت یاد شده؛ تعارض ایجاد می شود. دانشمندان علم حدیث سه راه حلّ توقف، تساقط و جمع بین روایات را از راه حل های تعارض برشمرده اند. نگارنده تحقیق پیش رو با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی، ضمن بررسی سندی و متنی دو روایت مذکور، بر اساس قاعده «الجمعُ مَهْمَا أَمَكَنَّ أَوْلَى مِنَ التَّرْكِ»، راه حلّ جمع بین دو روایت را انتخاب کرده و به این نتیجه دست یافته است که واژه افّ از مصادیق سبّ به شمار نمی آید و افزون بر آن، اطلاق واژه «دهر» بر لفظ جلاله «الله» در همه موارد استعمال؛ نیازمند ادله و قرائن قطعی است.

کلمات کلیدی:

آیات حجاب، اهل سنت، حجاب، حلقه مشترک، سند، روایات، متن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151068>

